DOMSTOLENS DOM (fjärde avdelningen)

den 30 september 2010 *

I mål C-133/09,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 234 EG, framställd av Fővárosi Bíróság (Ungern) genom beslut av den 23 februari 2009, som inkom till domstolen den 8 april 2009, i målet

József Uzonyi

mot

Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve, meddelar

DOMSTOLEN (fjärde avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden J.-C. Bonichot samt domarna C. Toader, K. Schiemann, L. Bay Larsen (referent) och A. Prechal,

* Rättegångsspråk: ungerska.

generaladvokat: J. Mazák,
justitiesekreterare: handläggaren B. Fülöp,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 8 juli 2010,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

— József Uzonyi, genom Y. Uzonyi, ügyvéd,

— Ungerns regering, genom R. Somssich, M. Fehér och K. Szíjjártó, samtliga i egenskap av ombud,

— Europeiska kommissionen, genom B. Simon och F. Clotuche-Duvieusart, båda i egenskap av ombud,

med hänsyn till beslutet, efter att ha hört generaladvokaten, att avgöra målet utan förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artikel 143ba.1 i rådets förordning (EG) nr 1782/2003 av den 29 september 2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare och om ändring av förordningarna (EEG) nr 2019/93, (EG) nr 1452/2001, (EG) nr 1453/2001, (EG) nr 1454/2001, (EG) nr 1868/94, (EG) nr 1251/1999, (EG) nr 1254/1999, (EG) nr 1673/2000, (EEG) nr 2358/71 och (EG) nr 2529/2001 (EUT L 270, s. 1), i dess lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 319/2006 av den 20 februari 2006 (EUT L 58, s. 32) (nedan kallad förordning nr 1782/2003).

2 Begäran har framställts i ett mål mellan József Uzonyi och Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve (central myndighet för jordbruk och landsbygdsutveckling, nedan kallad Hivatal), angående en ansökan om separat sockerstöd.

Tillämpliga bestämmelser

Gemenskapsrätten

3 I artikel 143ba.1 första och andra styckena i förordning nr 1782/2003, med rubriken ”Separat sockerstöd”, föreskrivs följande:

”Med avvikelse från artikel 143b får de medlemsstater som tillämpar systemet med enhetlig arealersättning senast den 30 april 2006 besluta att för åren 2006, 2007 och 2008 bevilja separat sockerstöd till jordbrukare som är berättigade enligt systemet med enhetlig arealersättning. Stödet skall beviljas på grundval av objektiva och icke-diskriminerande kriterier, t.ex. följande:

— De kvantiteter sockerbetor, sockerrör eller cikoria som omfattas av avtal om leverans som ingåtts i enlighet med artikel 19 i förordning (EG) nr 1260/2001.

— De kvantiteter socker eller insulinsirap som framställts i enlighet med förordning (EG) nr 1260/2001.

— Det genomsnittliga antalet hektar där det odlas sockerbetor, sockerrör eller cikoria för framställning av socker eller insulinsirap och som omfattas av avtal om leverans som ingåtts i enlighet med artikel 19 i förordning (EG) nr 1260/2001.

När det gäller en representativ period, som kan skilja sig åt för respektive produkt, under ett eller flera av regleringsåren 2004/2005, 2005/2006 och 2006/2007, skall medlemsstaterna fastställa beloppet för det separata sockerstödet före den 30 april 2006."

4 Genom artikel 1.2 i rådets förordning (EG) nr 2011/2006 av den 19 december 2006 om anpassning av förordning (EG) nr 1782/2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare, förordning (EG) nr 318/2006 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker och förordning (EG) nr 320/2006 om inrättande av en tillfällig ordning för omstrukturering av sockerindustrin i gemenskapen, till följd av Bulgariens och Rumäniens anslutning till Europeiska unionen (EUT L 384, s. 1), som trädde i kraft den 1 januari 2007, har texten efter första meningen i första stycket samt andra stycket i artikel 143ba.1 ersatts av följande:

"Detta skall ges för en representativ period som kan variera för varje produkt och omfatta ett eller flera av regleringsåren 2004/05, 2005/06 eller 2006/07, vilket skall fastställas av medlemsstaterna senast den 30 april 2006, och på grundval av objektiva och icke-diskriminerande kriterier som:

— mängden sockerbetor, sockerrör eller cikoriarot som omfattas av leveransavtal som slutits i enlighet med artikel 19 i förordning (EG) nr 1260/2001 respektive artikel 6 i förordning (EG) nr 318/2006,

— mängden socker eller inulinsirap som producerats i enlighet med förordning (EG) nr 1260/2001 respektive förordning (EG) nr 318/2006,

— det genomsnittliga antalet hektar sockerbetor, sockerrör eller cikoriarot som används för produktion av socker eller inulinsirap och omfattas av leveransavtal som slutits i enlighet med artikel 19 i förordning (EG) nr 1260/2001 respektive artikel 6 i förordning (EG) nr 318/2006."

5 Denna ändring, som inte är tillämplig i tiden (*ratione temporis*) på målet vid den nationella domstolen, har i nämnda mål åberopats av svaranden som en uppgift av relevans för tolkningen av artikel 143ba i förordning nr 1782/2003.

Den nationella lagstiftningen

6 I artikel 2.1 i förordning 48/2006 (VI.22), från ministeriet för jordbruk och landsbygdsutveckling (FVM), om separat sockerstöd till jordbrukare som är stödberättigade enligt systemet med enhetlig arealersättning (*Magyar Közlöny*, 2006/75) (nedan kallad förordningen från ministeriet för jordbruk och landsbygdsutveckling), föreskrivs följande:

"Rätt till stöd tillkommer de jordbrukare som

a) under referensåret har rätt att framställa anspråk på enhetlig arealersättning enligt särskilda bestämmelser,

b) under referensperioden har rätt att leverera sockerbetor eller omfattas av ett avtal baserat på Sloveniens sockerkvot,

c) har uppfyllt de skyldigheter som rätten att leverera sockerbetor medför.

…”

7 Leveransrätten motsvarar den kvantitet sockerbetor som krävs för att producera den kvantitet socker som omfattas av den sockerkvot som medlemsstaten har tilldelats enligt gemenskapsrätten.

8 I artikel 5 i förordningen från ministeriet för jordbruk och landsbygdsutveckling anges följande:

”1. Ansökan om stöd ska åtföljas av följande bestyrkande handlingar:

a) ett intyg utfärdat av sockerrådet i vilket det görs en kvantifiering (uttryckt i ton) avseende de leveransrättigheter (16 procent) som sökanden har den 1 juli 2004 och den 1 juli 2005 (som ska beräknas enhetligt med en avkastning av 140 kilogram per ton),

b) ett intyg utfärdat av det förvaltningsorgan som innehar kvoten för bearbetning av sockerbetor med avseende på kvantiteten (uttryckt i ton) av sockerbetor A och B (16 procent) som levererats i enlighet med odlingsavtal för regleringsåren 2004/2005

och 2005/2006 (varvid bearbetarnas intyg, om det är nödvändigt, kommer att korrigeras genom att det enhetligt tas hänsyn till en avkastning av 140 kilogram socker),

c) ett intyg utfärdat av den behöriga regionala sammanslutningen av sockerbetsproducenter, av vilket det framgår att sökanden har uppfyllt de skyldigheter som leveransrättigheterna medför,

d) andra bestyrkande handlingar avseende dessa rättigheter.

2. Om det rör sig om medlemmar i en sammanslutning av producenter, ska bearbetarna intyga hur stor kvantitet som totalt har levererats av sammanslutningen, som i sin tur ska intyga hur stora kvantiteter som levererats av medlemmarna inom sammanslutningen.

…”

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågan

9 Den 28 juni 2006 gav József Uzonyi, som är klagande i målet vid den nationella domstolen, in en ansökan till Hivatal om separat sockerstöd för år 2006. Ansökan avsåg sockerbetor som József Uzonyi hade producerat och som hade levererats genom en mellanman, en aktör som har en förmedlande, samordnande och biträdande roll i produktionen för de jordbrukare som anlitar aktören.

10 Det var emellertid endast i förhållande till mellanmannen som József Uzonyi kunde styrka att han hade rätt att leverera sockerbetor och att han hade iakttagit de skyldigheter som leveransrätten medför.

11 Hivatal avslog ansökan genom beslut av den 18 april 2007, eftersom den ansåg att József Uzonyi inte hade rätt till stöd, med hänsyn till att han inte hade ingett de bestyrkande handlingar som krävs enligt artikel 5.1 i förordningen från ministeriet för jordbruk och landsbygdsutveckling.

12 József Uzonyi överklagade avslagsbeslutet.

13 Överklagandet avslogs genom beslut av den 6 juli 2007 som meddelats av ministern för jordbruk och landsbygdsutveckling (i vars rättigheter Hivatal, motparten i målet vid den nationella domstolen, har inträtt).

14 Enligt motiveringen till avslagsbeslutet tillkommer rätten till stöd endast jordbrukare som har rätt att leverera sockerbetor och som har uppfyllt de skyldigheter som denna rätt medför. Eftersom de bestyrkande handlingar som ansökan åtföljdes av inte hänförde sig till József Uzonyis leveransrätt eller till dennes iakttagande av de skyldigheter som denna rätt medför, utan avsåg mellanmannen, hade kraven enligt artikel 5.1 i förordningen från ministeriet för jordbruk och landsbygdsutveckling inte uppfyllts.

15 József Uzonyi överklagade avslagsbeslutet vid den nationella domstolen. Han har åberopat att det förekommer diskriminering mellan producenter som själva levererar sockerbetor och producenter som levererar sockerbetor genom en mellanman. József Uzonyi har begärt att artikel 5.2 i förordningen från ministeriet för jordbruk

och landsbygdsutveckling, som avser leveranser av sockerbetor genom sammanslutningar av producenter, ska tillämpas analogt.

16 Hivatal har inför den nationella domstolen hävdat att tillämpningen av objektiva och icke-diskriminerande kriterier avser den representativa period som det hänvisas till i artikel 143ba i förordning nr 1782/2003 och inte de personer som har rätt till stöd enligt samma bestämmelse. Enligt Hivatal bekräftas detta av den ändring av artikel 143ba i förordning nr 1782/2003 som har införts genom artikel 1.2 i förordning nr 2011/2006. Ändringen innebar endast en precisering av bestämmelsens lydelse. Bestämmelsens innebörd ändrades inte. Tillämpningen av objektiva och icke-diskriminerande kriterier avser följaktligen, såväl före som efter ändringen, endast den representativa perioden.

17 Den nationella domstolen anser att artiklarna 2 och 5 i förordningen från ministeriet för jordbruk och landsbygdsutveckling innebär att jordbrukare utesluts från stöd om de inte är direkt bundna genom ett avtalsförhållande med sockerfabrikanten, utan har ingått ett odlingsavtal med en mellanman som har leveransrättigheter i förhållande till den areal som brukas av de producenter som har anlitat mellanmannen. Dessa jordbrukare kan nämligen inte visa att de själva har de leveransrättigheter som krävs för att få stöd enligt förordningen från ministeriet för jordbruk och landsbygdsutveckling.

18 Samma domstol har påpekat att jordbrukare som är medlemmar i en sammanslutning av producenter däremot, om de inte är direkt bundna genom ett avtalsförhållande med sockerfabrikanten, utan har ingått ett odlingsavtal med en sammanslutning som har leveransrättigheter i förhållande till den areal som brukas av de anslutna producenterna, kan beviljas separat sockerstöd enligt de gällande bestämmelserna

i artikel 5.2 i förordningen från ministeriet för jordbruk och landsbygdsutveckling, genom att inge ett intyg som upprättats av sammanslutningen.

19 Det finns, enligt den nationella domstolen, anledning att beakta EU-domstolens fasta praxis, enligt vilken artikel 34.2 andra stycket EG, i vilken det föreskrivs förbud mot varje form av diskriminering inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken, endast är ett konkret uttryck för den allmänna likhetsprincipen.

20 Den nationella domstolen anser att lydelsen av den gemenskapsbestämmelse som ska tolkas inte är klar, även med beaktande av att bestämmelsen senare har ändrats. Den har tillagt att för det fall att EU-domstolen förklarar att sockerbetsproducenter som levererar sockerbetor genom en mellanman är berättigade till separat sockerstöd, enligt artikel 143ba i förordning nr 1782/2003, precis som producenter som själva levererar sockerbetor, kan klaganden, liksom många andra klagande i pågående mål, komma att beviljas sådant stöd för år 2006, genom en analogisk tillämpning av artikel 5.2 i förordningen från ministeriet för jordbruk och landsbygdsutveckling.

21 Mot denna bakgrund beslutade Fővárosi Bíróság att vilandeförklara målet och ställa följande tolkningsfråga till domstolen:

”Ska uttrycket ’[s]tödet skall beviljas på grundval av objektiva och icke-diskriminerande kriterier’ i artikel 143ba.1 i förordning (EG) nr 1782/2003, i den lydelse som gällde till och med den 31 december 2006, tolkas så, att det i fråga om rätten till separat sockerstöd såsom enhetlig arealersättning inte får göras någon åtskillnad mellan jordbrukare beroende på om de levererar sockerbetor för bearbetning direkt (själva) eller indirekt (genom en mellanman)?”

Prövning av tolkningsfrågan

22 Den nationella domstolen har ställt frågan, med beaktande av skälen till beslutet om hänskjutande, för att få klarhet i huruvida artikel 143ba.1 i förordning nr 1782/2003 ska tolkas så, att den utgör hinder för att tillämpa en sådan nationell lagstiftning som den som är i fråga i målet vid den nationella domstolen, enligt vilken en jordbrukare som inte har några leveransrättigheter och som levererar sockerbetor till en sockerfabrikant genom en mellanman som har sådana rättigheter utesluts från separat sockerstöd, medan en jordbrukare som har leveransrättigheter och som levererar sockerbetor direkt till en sockerfabrikant, liksom en jordbrukare som inte har några leveransrättigheter, men som är medlem i en sammanslutning av producenter och som levererar sockerbetor till en sockerfabrikant genom sammanslutningen, som har leveransrättigheterna, enligt denna lagstiftning är berättigade till separat stöd.

23 Det ska, inför besvarandet av denna fråga, fastställas huruvida en sådan nationell lagstiftning ger upphov till diskriminering som är förbjuden enligt artikel 143ba i förordning nr 1782/2003.

24 Det kan, i förhållande till de påståenden som Hivatal framställt i målet vid den nationella domstolen, först konstateras att

— det i artikel 143ba i förordning nr 1782/2003, i samtliga språkversioner av den lydelse som är tillämplig i målet vid den nationella domstolen, klart föreskrivs att separat sockerstöd ska beviljas på grundval av objektiva och icke-diskriminerande kriterier till jordbrukare som är berättigade enligt systemet med enhetlig arealersättning,

— det inte i någon av språkversionerna av nämnda artikel hänvisas till ett samband mellan de objektiva och icke-diskriminerande kriterierna, å ena sidan, och fastställandet av de representativa perioderna, å andra sidan.

25 Den senare ändringen av artikel 143ba, genom artikel 1.2 i förordning nr 2011/2006, påverkar inte dessa konstateranden.

26 Även om det inte kan uteslutas att en ändringsbestämmelse undantagsvis kan utgöra en uppgift av relevans för tolkningen av den bestämmelse som ändras, är en sådan eventualitet nämligen a priori utesluten, när den äldre bestämmelsen är klar i alla språkversioner.

27 Det framgår under alla omständigheter att den ändringsbestämmelse som har åberopats i detta mål inte är klar i alla de 19 språkversioner som finns tillgängliga. I 6 av dessa, nämligen den danska, den estniska, den franska, den ungerska, den polska och den portugisiska versionen, förekommer nämligen redaktionella skillnader. Dessa skillnader ger inget klart svar på frågan huruvida objektiva och icke-diskriminerande kriterier ska tillämpas på beviljandet av stödet eller på fastställandet av den representativa perioden.

28 Dessutom har de 13 andra språkversionerna, det vill säga den spanska, den tjeckiska, den tyska, den grekiska, den engelska, den italienska, den lettiska, den litauiska, den nederländska, den slovenska, den slovakiska, den finska och den svenska versionen, samma klara innebörd som den bestämmelse som ska tolkas.

29 Det ska följaktligen konstateras att de nya medlemsstaterna, enligt artikel 143ba i förordning nr 1782/2003, är skyldiga att bevilja separat sockerstöd på grundval av objektiva och icke-diskriminerande kriterier.

30 I nämnda artikel upprepas således endast det förbud mot diskriminering som anges i artikel 34.2 andra stycket EG.

31 I detta hänseende är, enligt fast rättspraxis, förbudet mot diskriminering inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken endast ett konkret uttryck för den allmänna likhetsprincip som innebär att lika situationer inte får behandlas olika och att olika situationer inte får behandlas lika, såvida det inte finns sakliga skäl för en sådan behandling (se, angående artikel 34.2 andra stycket EG, bland annat dom av den 11 juli 2006 i mål C-313/04, Franz Egenberger, REG 2006, s. I-6331, punkt 33, av den 11 juni 2009 i mål C-33/08, Agrana Zucker, REG 2009, s. I-5035, punkt 46, och av den 20 maj 2010 i mål C-365/08, Agrana Zucker, REU 2010, s. I-4341, punkt 42).

32 Genom förordning nr 319/2006 infördes artikel 143ba i förordning nr 1782/2003, i den version av denna förordning som gällde före de ändringar som gjorts däri.

33 Det framgår av skälen 2, 6, 7 och 9–11 i förordning nr 319/2006 att syftet med denna förordning är att säkerställa ett inkomststöd för ”jordbrukare” som producerar sockerbetor och som är berättigade enligt systemet med enhetlig arealersättning.

34 Det hänvisas inte i nämnda förordning till något samband mellan beviljande av separat sockerstöd och det sätt, direkt eller indirekt, på vilket jordbrukarna levererar sockerbetor till sockerfabrikanterna. Det hänvisas inte heller till något samband mellan separat sockerstöd och den omständigheten att jordbrukaren har eller inte har leveransrättigheter.

35 Med beaktande av syftet med förordning nr 319/2006 befinner sig jordbrukare som producerar sockerbetor följaktligen i likadana situationer, oavsett om de levererar produkterna direkt eller indirekt till en sockerfabrikant och oavsett om de själva har eller inte har sådana leveransrättigheter som föreskrivs i den nationella lagstiftningen.

36 Den nationella rätt som är tillämplig i målet vid den nationella domstolen innebär – såsom den har tolkats och därefter bekräftats av nämnda domstol som svar på en begäran om klargörande från EU-domstolen med anledning av att den nationella rätten har tolkats olika i de skriftliga yttranden som ingetts till domstolen – att en jordbrukare som inte har några leveransrättigheter och som levererar sockerbetor till sockerfabrikanten genom en av jordbrukaren anlitad mellanman som har sådana rättigheter inte har någon möjlighet att direkt beviljas separat sockerstöd, till skillnad från dels en jordbrukare som har leveransrättigheter och som själv utför en leverans, dels en jordbrukare som inte har några leveransrättigheter, men som levererar sockerbetor till sockerfabrikanten genom en sammanslutning av producenter, där han är medlem, vilken har sådana rättigheter.

37 Av detta följer att en sådan nationell lagstiftning som den som är i fråga i målet vid den nationella domstolen innebär att lika situationer behandlas olika.

38 Det ska följaktligen prövas huruvida det finns sakliga skäl för en sådan skillnad i behandling.

39 Den ungerska regeringen har i sina skriftliga yttranden gjort gällande att mellanmannen i regel är den som bäst kan utföra de administrativa uppgifter som hänger samman med separat sockerstöd. Den lösning som följer av den nationella rätten är i allmänhet den som är mest fördelaktig för producenten. Den främjar en effektiv handläggning av ärendena, eftersom myndigheten endast behöver pröva ansökningar

från mellanmännen och inte ansökningar från alla producenter som har anlitat en mellanman.

40 Den ungerska regeringen har i det muntliga förfarandet preciserat att den anser att en mellanman själv måste vara berättigad enligt systemet med enhetlig arealersättning, för att villkoren enligt artikel 143ba i förordning nr 1782/2003 ska anses vara uppfyllda.

41 EU-domstolen konstaterar emellertid att enligt den nationella domstolens tolkning hindrar inte den omständigheten att en jordbrukare är medlem i en sammanslutning av producenter vilken har leveransrättigheter att separat sockerstöd beviljas direkt till jordbrukaren, även om den berörde inte själv har några leveransrättigheter.

42 Det framgår således att jordbrukare som är medlemmar i en sammanslutning av producenter själva kan ansöka om separat sockerstöd, utan att det mot dem görs gällande att det är mer effektivt om ansökningarna handläggs gemensamt. Sådana överväganden kan emellertid göra sig gällande såväl beträffande denna kategori av jordbrukare som beträffande sådana jordbrukare som anlitar en mellanman och som inte har några leveransrättigheter.

43 Även om det antas att dessa överväganden kan göras gällande mot jordbrukare som anlitar en mellanman eller medlemmar i en sammanslutning som inte själva utför leveranser till sockerfabrikanterna, kan de i vart fall inte anses utgöra sakliga skäl för att behandla dessa två kategorier av jordbrukare olika, jämfört med en jordbrukare som själv utför leveranser till sockerfabrikanten.

44 I synnerhet skulle sådana överväganden inte kunna göras gällande om villkoren för att bevilja separat stöd efter ansökan av mellanhanden slutligen fick till verkan att de berörda jordbrukarna förlorade rätten till stödet, exempelvis om

— jordbrukarna, då mellanhanden inte fullgjort sina åtaganden, inte hade rätt att direkt inge en ansökan om separat stöd, i stället för mellanhanden,

— ingivandet, genom mellanhanden, av en ansökan om separat stöd för jordbrukarnas räkning var villkorat av att denne själv var berättigad enligt systemet med enhetlig arealersättning, medan artikel 143ba i förordning nr 1782/2003 endast medför ett sådant krav för den jordbrukare som gör anspråk på separat stöd och inte för den mellanhand som företräder denne.

45 Domstolen drar följaktligen slutsatsen att det inte finns några sakliga skäl för en sådan skillnad i behandling som den som är i fråga i målet vid den nationella domstolen.

46 Den fråga som har ställts ska följaktligen besvaras enligt följande. Artikel 143ba.1 i förordning nr 1782/2003 ska tolkas så, att den utgör hinder för att tillämpa en sådan nationell lagstiftning som den som är i fråga i målet vid den nationella domstolen, enligt vilken en jordbrukare som inte har några leveransrättigheter och som levererar sockerbetor till en sockerfabrikant genom en mellanman som har sådana rättigheter utesluts från separat sockerstöd, medan en jordbrukare som har leveransrättigheter och som levererar sockerbetor direkt till en sockerfabrikant, liksom en jordbrukare som inte har några leveransrättigheter, men som är medlem i en sammanslutning av producenter och som levererar sockerbetor till en sockerfabrikant genom sammanslutningen, som har leveransrättigheterna, enligt denna lagstiftning är berättigade till separat stöd.

47 Det ankommer under alla omständigheter på den nationella domstolen att bedöma huruvida det är möjligt för den att tolka den nationella lagstiftningen i överensstämmelse med den gemenskapsrätt som ska tillämpas.

Rättegångskostnader

48 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (fjärde avdelningen) följande:

Artikel 143ba.1 i rådets förordning (EG) nr 1782/2003 av den 29 september 2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare och om ändring av förordningarna (EEG) nr 2019/93, (EG) nr 1452/2001, (EG) nr 1453/2001, (EG) nr 1454/2001, (EG) nr 1868/94, (EG) nr 1251/1999, (EG) nr 1254/1999, (EG) nr 1673/2000, (EEG) nr 2358/71 och (EG) nr 2529/2001, i dess lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 319/2006 av den 20 februari 2006, ska tolkas så, att den utgör hinder för att tillämpa en sådan nationell lagstiftning som den som är i fråga i målet vid den nationella domstolen, enligt vilken en jordbrukare som inte har några leveransrättigheter och som levererar sockerbetor till en sockerfabrikant genom en mellanman som har

sådana rättigheter utesluts från separat sockerstöd, medan en jordbrukare som har leveransrättigheter och som levererar sockerbetor direkt till en sockerfabrikant, liksom en jordbrukare som inte har några leveransrättigheter, men som är medlem i en sammanslutning av producenter och som levererar sockerbetor till en sockerfabrikant genom sammanslutningen, som har leveransrättigheterna, enligt denna lagstiftning är berättigade till separat stöd.

Underskrifter